

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. DECEMBER

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert:
ő jött el a világba.” (János 1,9)

A TARTALOMBÓL:

»„Az emberek voltak a legfontosabbak
a számára”

Béres Károly mellszobrának
felavatása»
(12. oldal)

»Kárpátalján jártunk«
(16. oldal)

*Sándor Levente***Mit jelent ma karácsony?**

Mit jelent ma karácsony,
A fenyőn túl s a kalácson?
Az ultramodern emberek,
Tudják mit ünnepelnek?

Feldíszítik a fenyőt,
Jól megtömik a bendőt.
Ajándékot adnak, kapnak,
Jó hangosan kurjongatnak.

A szülinap mégis lapos,
Ha nincs ott a szülinapos.

Jézus megszületett értünk,
S legyőzött mindent, amitől féltünk.
Csak akkor vagy boldog ember,
Ha szíved Jézussal ünnepel.

Imádság

Mennyei Édesatyánk a Jézus Krisztus által! Áldunk és magasztalunk, hogy megérhettük adventet és készülhetünk a karácsony megünneplésére, arra az ünnepre, amikor véghezvitted régen megígért tervedet. Köszönjük azt, hogy mi már részesei lehetünk e csodának. Köszönjük Urunk, hogy ilyenkor mindig több esély van arra, hogy összegyűljenek a családok. Köszönjük, hogy ilyenkor több figyelmességet szentelünk egymásnak. Kérünk Urunk, hogy ez ne csak ebben az időszakban legyen ránk jellemző, hanem minden egyes hétköznap is, amikor nincs már ünnepi hangulat! Ezért kérünk, könyörülj meg rajtunk, a gyülekezetünkön, egyházunkon, népünkön és

nemzetünkön, hogy ne legyenek szétszakított családok, ne legyenek a világban háborúskodások, szenvedések az emberiség által elkövetett bűnök következtében!

Tudjuk Urunk, hogy ez a világunk nem tökéletes, és terhelt az általunk elkövetett bűnök miatt is, de egyedül csak Te tudsz megkönyörülni rajtunk és az egész teremtett embervilágon, a Te fiadban, az Úr Jézus Krisztusban. Kérünk, hogy az ünnepre való készülés folyamán tanuljunk és higgyünk, hogy mindent értünk, miattunk és helyettünk végeztél. Ámen

Halász Dániel lelkipásztor**TARTALOMJEGYZÉK:**

AZ IGE MELLET.....	3
HÁZI ÁHITATOK.....	4
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Újvidék.....	12
GYERMEKMISSZIÓ.....	14
Szabadka.....	15
Kárpát-medemcei imanap.....	15
Kárpátalján jártunk.....	16
EZEN A NAPON.....	17
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Harangozó László-
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.”
(Jn 1,9-13)

Elérkeztünk az év utolsó hónapjához, decemberhez. Érdekes, hogy a december hónap neve a latin decem („tíz”) szóból származik, utalva arra, hogy eredetileg ez volt a tizedik hónap a római naptárban, mielőtt a január és február hónapokat hozzáadták az évhez. A tízes mint kerek szám, a kör bezárulására utalt, azaz a befejezésre. Valóban lezárul egy újabb év. De hogyan zárjuk le, hogyan fejezzük be? Örömmel vagy keserűséggel, bizalommal vagy félelemmel teli szívvel?

A december ősi magyar neve: Álom hava. Ez az elnevezés utal a természet álomba borulására, de talán utalhat az emberi szív álmodására is. Álmodása és kívánása egy szép befejezésnek és szép kezdetnek. Egészségnek, békének, áldásnak kívánása szereteteinknek és magunknak. A hónap folyamán az ünnepélyesebb hangulathoz, legyen advent, Mikulás, karácsony vagy újév, gyertyát is gyújtunk, díszítünk, ajándékokat adunk. Csak ennyi lenne az ünnep? Ennyivel valóban jól bezárjuk, és jól kezdjük az évet? A jókívánságok, az áldás, békeség, öröm csak álmok, kívánságok maradnak? Vagy valósággá is válhatnak? Annak, aki meghallja és megragadja az örömhírt, annak valósággá válik.

A decemberi hónap tele van örömteli üzenetekkel. Legismertebb a karácsony nagy örömhíre. „Megszületett néktek a Megváltó”. Az a valaki, aki azért jött, hogy azok, akik sötétségben lakoznak, nagy világosságot lássanak. Azoknak, akik a bűn, a félelem, a reménytelenség és elhagyatottság sötétségében ülnek, végre felragyogjon a bűnbocsánat, a hit, a reménység, az elfogadottság és a békeség fénye!

Fontos tudni, hogy a karácsonyt megelőzi az adventi időszak. Fontos, mert Advent latin eredetű és azt jelenti, hogy eljövétel. Ebben az eljövételben benne van egyrészt, hogy advent első vasárnapjával elkezdődik egy új egyházi év. Továbbá benne van a karácsonyt megelőző várakozás ideje is, amikor majd azt ünnepeljük,

hogy Isten Fia emberré lett, az Ige testté lett, hogy elvegye bűneinket, és elhordozza a minket illető büntetést. Ugyanakkor advent nemcsak a karácsonyi ünnepre való várakozást jelenti, hanem emlékeztet minket arra, hogy úgy, ahogyan Jézus egyszer újszülöttként megszületett, hogy megváltsa a világot, úgy újra el fog jönni erre a világra, de már mint Király és számonkérő Bíra, azért, hogy számon kérjen minden bűnt, hitetlenséget és paráznaságot. Akik nem fogadták be Őt, és nem az Ő akarata szerint éltek, azoknak ez a kárhozatra való menetelt jelenti. Nekünk, Isten választottjainak, akik az Ő Lelke által újjászületünk, ez erőt és reményt adó örömhír, mert tudhatjuk, Ő azért jön, hogy a sok földi harc és gyötrelme után, magához vegyen a mennybe.

Hogyan lehet jól bezárni ezt az évet, és elkezdni az újat? Úgy, hogy mindent, ami velünk történt, jó és rossz is, az Ő kezébe letesszük, és neki átengedjük. Sőt! Mindenért hálát adunk. Hálát azért, hogy adott jót, örömet és áldást. Adott erőt és megtartatást, amikor gyengék voltunk, amikor mélységeken mentünk át. Ugyanakkor fontos, hogy kérjük, Ő maga vezessen be minket az új esztendőbe. Vezessen, ahogy Józsuét és népét a Jordánon át az ígéret földjére. Kérjük, hogy járjon előttünk mint a Jó Pásztor, aki vezeti az ő nyáját, és törődik vele. Ha Ő velünk van, akkor már előre tudhatjuk, hihetjük és örvendezhetünk, hogy nem rendülünk meg, mert: „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” Róm 8,31

Áldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánok mindenkinek!

**Harangozó László,
püspök**

Írta: Kovács Csaba,
lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTATOK

2023. DECEMBER

1
PÉNTEK•
ELZA

Jer 7; Gal 2,15–21

„Nem vetem el Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.” (Gal 2, 21)

„Az igaz hit ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett. Am egyúttal szívbeli bizalom is, amelyet a Szentlélek ébreszt bennem az evangélium által, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékozik, ingyen kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért.” (HK 21) Pál apostolban maradéktalanul megvolt ez a bizalom. Akiből ez hiányzik, az többszörösen is be szeretné biztosítani magát. Nem kell önerőből kiegészíteni Jézus Krisztus kereszthalálát. Imádkozzunk szilárdabb hitért és teljesebb bizalomért a mi Urunkban!

Ima: Győzedelmes Urunk, Jézus! Ments meg minket attól, hogy azzal ámítsuk magunkat, hogy Nálad bármit is ki kéne érdemelnünk! Ajándékozz meg minket tisztánlátással, hogy végre egészen el tudjuk fogadni megváltásodat! Ámen.

2
SZOMBAT•
MELINDA,
VIVIEN

Jer 8; Gal 3,1–18

„Az pedig nyilvánvaló, hogy törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, mert „az igaz ember hitből fog élni”. A törvény pedig nem hitből van, hanem „aki cselekszi, az fog élni általa”. (Gal 3, 11-12)

A Fiú kegyelme és az Atya szeretete minden bűnt eltakar. Teljes bűnbocsánatban részesül az, aki igaz bűnbánattal esik térdre a kereszt lábánál. Az ily módon megigazult ember, újjászületett ember, aki hitből él. Immár nem a bűnnek él, hanem Urának, Jézus Krisztusnak. Nem érdemért, nem haszonért, csupán háláért.

Ima: Köszönöm kegyelmes Uram, hogy Te minden görcsöt feloldasz, minden gátat áttörsz, minden akadályt megsemmisítesz, hogy csak velem lehess, hogy visszaálljon gyermeked és közötted az eredeti, áldott állapot. Tarts meg Uram ebben a kegyelemben! Munkálkodj bennem szüntelen! Ámen.

3
ADVENT
1.
VASÁRNAPJA•
FERENC,
OLÍVIA

Jer 9; Gal 3,19–29

„A kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.” (Gal 3, 27)

Nem foglalkoztat mindenkit egyformán a külső, a kinézet, de mindnyájan vizuális személyek vagyunk. Nemcsak azért rendezzük a kinézetünket, tesszük magunk tisztába, ünnepi és tisztességes viseletbe, mert azt a világ elvárja, hanem azért, mert attól érezzük magunkat embernek, tiszteletre méltónak. Éljük meg most annak a csodáját, hogy milyen az, amikor magunkra öltjük Krisztust! Eltakar, átölel és átformál Krisztus szentsége és tisztasága, méltósága és jósága, fiúsága és királysága. Ez már megtörtént, Krisztus már régen a miénk, csak lehet, hogy nem láttuk még meg valójában. Gyönyörködjünk hát most el a lelki tükrünk előtt, és érezzük magunkat újra valódi embernek, ahogy azt a Teremtőnk előlatta!

Ima: Bárcsak úgy láthatnám magam Istenem, ahogyan Te látsz engem! Kérlek, nyisd meg a szemem, hogy megerősödjek a tisztánlátás csodája által! Ámen.

4

HÉTFŐ•
BORBÁLA,
BARBARA

Jer 10; Gal 4,1–11

„Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atyám!” Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is.” (Gal 4, 6-7)

Az apai szeretet nem racionális. Erősebb az érdemnél, az engedelmességnél, a jognál. Mindent felülíró természeti szabályként létezik. Azért létezik, mert magától Istentől származik. Az Atya, Fiú, Szentlélek Istentől. A Szentlélek bennünk való munkája, amely által megélehetjük a gyermek kapcsolatát a mindenható Atyával, szintén nem racionális, mérhető vagy tanulmányozható, egyszerűen csak van. Engedjük a Léleknek kibontakoztatni, virágoztatni ezt a kapcsolatot és élvezzük a gyümölcsseit!

Ima: Szentlélek Isten! Oly sokszor ellened munkálkodom. Gátakat építek értelmem, érzelmem és képzeleterőm korlátoltságai miatt. Eluralkodik rajtam a félelmem, a bizonytalanságom. Kérlek, hogy győzd le a bennem lévő korlátokat, és vezess engem! Ámen.

5

KEDD•
VILMA

Jer 11; Gal 4,12–20

„Most pedig az ellenségetek lettem, mert az igazat mondom nektek?” (Gal 4, 16)

Jézus Krisztus bizonyosságot tett arról, hogy csakis Ő az Út, az Igazság és az Élet! Csakis hozzá igazodva, hozzá térve, mint az igazság forrásához, járhatunk a jó úton. Ehhez viszont szükségünk van egymásra. Létszükséglete a hívő embernek a közösség, méghozzá az a közösség, amely mindig az ő Urához folyamodik és igazodik. Bátran el kell mondjuk másoknak azt, amit megértettünk Urunkról, Urunktól és alázattal meg kell tudjuk hallgatni a testvért is.

Ima: Szeretett Urunk! Buzdítsd a mi lelkünk, hogy ne csak hallgatói legyünk a rólad szóló Igének! Ne csak szolgáltatásban akarjunk részesülni a te egyházadtól. Segíts mindnyájunknak megtalálni a helyét a gyülekezet szolgáló közösségében! Ámen.

6

SZERDA•
MIKLÓS

Jer 12; Gal 4,21–31

„Mert Hágár a Sínai-hegy Arábiában, megfelel a mostani Jeruzsálemnek, amely szolgaságban van fiaival együtt. De a mennyei Jeruzsálem szabad: ez a mi anyánk.” (Gal 4, 25-26)

Aki a világi otthonhoz, értékekhez, biztonsághoz és kincsekhez ragaszkodik, az ezek rabjává válik, és elvész velük együtt. Nekünk viszont a mennyben van polgárjogunk örökbefogadás és megváltás által. Ezért mint az Isten fiai és a menny polgárai az odafennvalókkal foglalkozzunk és az Isten Országának dicsőségén munkálkodjunk már itt a földön is.

Ima: Mennyei Atyánk! Színed elé jövünk bizonytalanságainkkal, kérdéseinkkel. Meg szeretnénk Téged jobban ismerni, rejtélyeidet jobban megérteni. Légy segítségünkre! Ámen.

7

CSÜTÖRTÖK•
AMBRUS

Jer 13; Gal 5,1–6

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.” (Gal 5, 1)

Nem csak a függőségektől, a pletykától, az indulatosságtól, a lopástól és más általában bűnnek tartott dologtól óv ez az ígerész. A szokások, a tradíció, a jónak vélt cselekedetek épp úgy ki tudnak bennünket szakítani a kegyelemből, mint a bűnök. Mindent a helyén kell tudnunk kezelni és Urunk segít is ebben. Olvassuk rendszeresen és figyelmesen a bibliát, hogy meg tudjuk különböztetni, hogy mit vár el tőlünk a mi Urunk, és mi csupán szokás és kevésbé fontos.

Ima: Drága Istenem! Kérlek, adj erőt a hozzád forduláshoz, az imádsághoz, a bibliaolvasáshoz, amikor épp nehéz és nem megy! Úgy szeretném érezni, hogy itt vagy és meghallgatsz engem. Ámen.

8
PÉNTEK•
MÁRIA,
MARION

Jer 14; Gal 5,7–15

„Mert ti, testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak. Mert az egész törvény ebben az egy igében teljeseedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Gal 5, 13-14)

A bűnökből való szabadulás ingyen kegyelem által könnyelművé tehet, és sokszor tesz is bennünket. Annyira szabadnak érezzük magunkat, hogy a Szabadítótól és Isten népétől is szabaddá akarunk válni. Szabadok vagyunk arra, hogy megszeressük, óvjuk, támogassuk és építsük felebarátaink életét úgy, ahogy egykor csak magunkat és a magunkét voltunk képesek. Szabaddá váltunk úgy szeretni Urunkat, ahogy Ő minket szeret.

Ima: Köszönöm Uram, hogy kegyelmedből rám tekintettel, hogy felhúztál a sárból, hogy feltártad előttem nagyságodat. Köszönöm a testvéri közösséget, amely körülvesz engem. Add, hogy jobban megismerjem testvéreimet, és, hogy meglássam bennük azt a szeretetre méltó embert, akit Te már régen felismertél. Amen.

9
SZOMBAT•
NATÁLIA,
NATASA

Jer 15; Gal 5,16–26

„Intelek titeket: a Lélek szerint éljete, és a test kívánságát ne teljesítsétek. Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.” (Gal 5, 16-17)

Az Isten különleges kegyelme az, ha egy régi vágyat megszüntet. Az ó-ember, a bennünk lévő romlottság és indulatosság földi életünk utolsó leheletéig elkísérnek minket. Újjászületett emberként, viszont már tudatában vagyunk a rossznak. Tudjuk, hogy mikor bántjuk Urunkat engedetlenség által. Már tudatosan dönthetünk a Lélek szerinti élet mellett, és az Isten kegyelméből el is végzi bennünk a Szentlélek a jó munkát. Ne becsüljük alá a kísértőt, és álljunk ki Urunk mellett minden erőnkkel!

Ima: Adj erőt Urunk, újítsd meg erőnket, hogy Neked szentül éljünk! Bocsásd meg botlásainkat, meggondolatlan tetteinket és szavainkat! Győzedelmeskedjen bennünk a Lélek szerinti élet, végy magadnak bennünk örök lakhelyet! Amen.

10
ADVENT
2.
VASÁRNAPJA•
JUDIT,
LORETTA

Jer 16; Gal 6

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél!” (Gal 6, 1)

Aki áll, vigyázzon, hogy el ne essen! Nézze és vizsgálja előbb mindenki a saját életét! Ha mégis bűnben érünk egy testvért, akkor nevezzük nevén a bűnt. Ne rejtegezzük el. Ugyanakkor legyünk irgalmasok, mint Atyánk is irgalmas! Szeretettel és támogatással segítsük egymás felépülését lelki házzá, hogy valóban Isten népe lehessünk ebben a világban!

Ima: Szerető Atyánk! Ajándékozz meg minket mennyei bölcsességgel, hogy egymás támaszai, segítői lehessünk! Ments meg minket attól, hogy álszenteskedésünkkel, ítélezésünkkel, gorombaságunkkal szétzavarjuk a Te nyájadat! Amen.

11
HÉTFŐ•
ÁRPÁD

Jer 17; 2Kor 1

„Mert azt akarjuk, testvéreim, hogy tudjatok arról a nyomorúságról, amely Ázsiában ért minket: rendkívüli mértékben, sőt erőnkön felül megterheltettünk, annyira, hogy az életünk felől is kétségben voltunk.” (2Kor 1, 8)

Igazságra, őszinteségre és nyitottságra vagyunk elhívva. Gyülekezetünk, testvéri közösségünk csak akkor tud eggyé kovácsolódni, csak akkor tud növekedni, ha benne mindenki őszintén van jelen. Osszuk hát meg egymással örömünket és bánatunkat is! Ne szenvedjen senki se egymagában!

Ima: Kedves Uram! A biblia tanúbizonysága szerint te kedves, szelíd és gyengéd is vagy. Ajándékozz meg engem is ezekkel a tulajdonságokkal, hogy megláthassam testvéreim nyomorúságát és hadd tudjam közvetíteni számukra a Te gyógyító jelenlétet! Amen.

- 12
KEDD•
GABRIELLA Jer 18; 2Kor 2
„Akinek pedig ti megbocsátotok, annak én is megbocsátok. Mert amit én megbocsátottam, ha volt mit megbocsátanom, az tiéretetek volt Krisztus színe előtt, hogy rá ne szedjen minket a Sátán.” (2Kor 2, 10)
Ha vétett is ellenünk valaki, ha megsértett minket, az iránta ápolat haragunk, csak nekünk árt és végül megemészt bennünket. Akinek az Úr megbocsátott, az mindenkinek meg tud bocsátani. Akinek vétéket Jézus elengedte az mások vétéket el tudja felejtetni. Fogadjuk el Urunk szabadítását és szabaduljunk meg a haragtól! Tanúsítsunk egymás iránt több szeretetet!
- Ima:** Hű Pásztorunk! Tekints szeretettel a Te nyájadra, és emeld fel közülünk a bosszú és harag fellegét. Árasszon el minket a Te szereteted, és segíts nekünk irgalmat tanúsítani egymás iránt! Ámen.
- 13
SZERDA•
LUCA Jer 19; 2Kor 3
„Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva, és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira.” (2Kor 3, 3)
Tanítsuk egymást a hitre, kedves Testvéreim! Beszéljünk az Úrról jártunkban, keltünkben. Mondjuk el nagy tetteit családjainknak, utódainknak, szomszédainknak, akinek csak tehetjük! Azzal is büszkélkedjünk, hogy minket ki tanított hitre! Tegyük bizonyosságot az Úrról, de tanítóinkról is. Büszkélkedjünk nagyszüleink és szüleink hitével!
- Ima:** Köszönöm Uram, hogy nem velem kezdődött a hit a családomban, és kérek, hogy ne velem érjen véget. Hozzád ragaszkodik családom nemzedékről nemzedékre és ez neked köszönhető. Munkáld ki a hozzád ragaszkodó hit áldását az utókorban is! Ámen.
- 14
CSÜTÖRTÖK•
SZILÁRD Jer 20; 2Kor 4
„Mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4, 18)
A láthatók sokszor csábítók, kísértők, sokszor félelmetesek és elbátortalanítók. Bármiről is legyen szó, a látható dolgok elmúlnak. A mennyei dolgokban nemcsak azért érdemes kapaszkodni, mert örökkévalók, hanem mind Isten uralmába tartoznak, elronthatatlanok megmászhatatlanok. Kapaszkodjunk tehát a mennyei kincsekbe, mind a kísértés, mind a félelem idején!
- Ima:** Azt ígérted, Urunk, hogy elmegy örök otthon készíteni a mi számunkra. Mennyei lakomára hívsz bennünket. Meghívsz minket a mennyei trónszobába, ahol minden teremtménnyel együtt dicsérhetünk Téged. Tartsd be ígéreteidet! Ámen.
- 15
PÉNTEK•
VALÉR Jer 21; 2Kor 5
„Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgy, hogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét.” (2Kor 5, 19)
Isten, aki az egész mindenséget megteremtette, és ma is kezében tartja, nem semmisíti meg a folyton lázadó emberiséget, hanem önmagát adja a Fiúban, kínok és szenvedések közepette, azért, hogy nekünk békességünk legyen Vele és életünk legyen Benne. Ezt az üzenetet, az evangéliumot bízta ránk, hogy mondjuk el mindenkinek és hívjunk meg mindenkit a megbékélésre Teremtőjével.
- Ima:** Megváltó Urunk! Köszönjük Néked, hogy áldozatod folytán megismerhettük az Istent, mint szerető Atyánkat. Áldunk Téged Urunk és nem szűnünk meg hirdetni tetteidet! Ámen.
- 16
SZOMBAT•
ETELKA,
ALETTA Jer 22; 2Kor 6
„Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek.” Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6, 2)
Most, ma, rögtön. Nem tudjuk, hogy mikor jön haza a ház gazdája. Nem tudjuk, hogy mikor

érkezik meg a vőlegény. A kegyelem ideje most még fennáll. Csakis az Atya kezében van a hatalom a kegyelmi idő bezárására. A többség ráér, a maradék, pedig óhajtozik az Úr visszajövedele után. Lehet, hogy mi is várjuk az Urat, csak még ne ma jöjjön, még ne az idén. Követjük, de a bűnt nem vagyunk hajlandóak végképp elengedni. Tegyük meg a végső szakítást minden utálatos dologgal még ma, most, rögtön!

Ima: Kegyelmes Istenem, segíts befejezni egy újabb csatát, segíts lezárni egy újabb küzdelmet! Erősítsd bennünk az irántad való szeretetet, hogy jobban szeressünk Téged minden világi dolognál. Ámen.

17
ADVENT
3.
VASÁRNAPJA•
LÁZÁR,
OLIMPIA

Jer 23; 2Kor 7

„Mert amikor megérkeztünk Makedóniába, semmi nyugalma sem volt testünknek, hanem ki voltunk téve mindenféle zaklatásnak: kívül harcok, belül félelmek.” (2Kor 7, 5)

Az az ember, amely csak önmagáért él, aki csak a sajátját, és életét félti, az apostol által leírt állapotban teljesen összeroppan. Az apostolt ebből a nagy mélységből egy testvér és munkatárs által a szeretett gyülekezetéről szóló hír húzza ki. Nem hiába hangsúlyozzuk a közösség fontosságát. Urunk közösségbe hív minket.

Ima: Hatalmas Uram! Le szeretném győzni a félelmeimet, az ítélkezésemet, a visszatartásaimat és valóban része szeretnék lenni egy testvéri, keresztyén közösségnek. Kérlek vezess ebben engem! Ámen.

18
HÉTFŐ•
AUGUSZTA

Jer 24; 2Kor 8

„Ezért ahogyan mindenben bővelkedtek: hitben és igében, ismeretben és minden buzgóságban, és a tőlünk rátok áradó szeretetben, úgy ebben az adakozásban is legyetek bőkezűek.” (2Kor 8, 7)

Az idegenbe, távolba való adakozás nehéz. Emberekre bízni az adományunk úgy, hogy bizonytalan, hogy mire lesz használva, nehéz. Perselybe dobni annyi pénzt, ami már számít, úgy, hogy nem érezzük, hogy kiérdemelték volna, kihívásos. Mindig is nehéz lesz, amíg a mi kemény munkánkat és az embereket látjuk. Viszont, ha belátjuk, hogy az Isten milyen sok dologban bővölködtet minket, és, ha ugyanabban az Istenben hívő emberekre bízunk a dolgainkat, akkor azt már az Istenért tesszük és tudjuk, hogy Ő jól fogja kezelni azt, amivel eleve is megáldott és megajándékozott.

Ima: Drága Uram! Minden, ami vagyok és mindenem amim van, Tőled van, a Tiéd az. Békével a szívemben visszaadom Neked, hogy oda juttasd, ahol nagy szükség van rá, hogy a közösségemet építsd vele. Ámen.

19
KEDD•
VIOLA,
VIOLETTA

Jer 25; 2Kor 9

„Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségekből jusson minden jó cselekedetre.” (2Kor 9, 8)

Milyen áldott állapotban van az az ember, aki nem fél és nem bizonytalan a jövővel kapcsolatban, mivel tudja, hogy minden a szerető Isten kezében van. Aki még nem hallott az Isten hatalmáról, az nem akarja megismerni Őt. Aki nem ismeri az Urat, az nem is bízhat benne. Ezért hirdessük Testvéreim az Úr csodás tetteit, és tegyünk bizonyosságot Róla! Nem az a csodás, ha tele van a spájz, hanem az, hogy mindig van elegendő.

Ima: Mennyei Atyám! Hatalmad van mindenk felett, és Te ezt a hatalmat a Fiúra ruháztad át, aki majd a végén Néked vissza adja. Bárcsak így tudnék én is mindent átadni Neked, bízva benne, hogy áldásod nem marad el! Ámen.

20
SZERDA•
TEOFIL

Jer 26; 2Kor 10

„*Arra nézzetek, ami a szemetek előtt van! Ha valaki meg van győződve arról, hogy Krisztusé, azt is gondolja meg önmagában, hogy amint ő Krisztusé, ugyanúgy mi is.*” (2Kor 10, 7)
Bizalmatlanság, vádaskodás, ítélkezés - mindnyájunkban megvannak ezek a tulajdonságok. Az emberekben élnek a bűneset óta. A másikat lehet, hogy nem ismerjük úgy, mint önmagunkat, ezért induljunk ki magunkból. Ha nekem megbocsátott az Isten, ha engem el tud fogadni és szeretni tud az Atya így, ahogy vagyok, akkor a másik testvért is elfogadja. És ha ő hívőnek tartja magát, akkor ne kényszerítsem, hogy mindenben megegyezzen velem, látásmódommal, hanem lássam meg őt az Úr szerető szemein keresztül.

Ima: Felnézek rád Uram. Gyönyörködöm kegyelmedben és szeretettedben, amely által jónak láttad, hogy engem elesett embert gyermekeddé, testvéreddé fogadj. Munkáld ki bennem is ezt az ajándékot, hogy tekintsek testvéreimre, amint Te reám tekintesz! Ámen.

21
CSÜTÖRTÖK•
TAMÁS

Jer 27; 2Kor 11

„*Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek.*” (2Kor 11, 4)

Hitben látásra vagyunk elhívva az Isten által, de nem a vakon követésbe. Isten bölcsességére van szükség ahhoz, hogy ne szakadjunk ki az egyházból csak azért, mert egy dologban nem értünk egyet a lelkésszel, de ugyanakkor keresztyén kötelességünk olvasni a Bibliát, tanulmányozni Isten igéjét és meggyőződni mindarról, amiről tanítást hallunk. Élet-halál kérdése a hitünk. Ne vegyük könnyelműen!

Ima: Kegyelmes Istenem! Áldj meg engem azzal a bölcsességgel, hogy meg tudjam különböztetni a helyes tanítást a helytelenőtől, a Tőled származó igazságot a világi bölcselkedéstől! Légy velem szüntelen! Ámen.

22
PÉNTEK•
ZÉNÓ,
TIFANI

Jer 28; 2Kor 12

„*De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenséggel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem.*” (2Kor 12, 9)

Istenünk a saját képmására teremtett minket, de újra és újra azzal kell, hogy találkozzunk, hogy az Ő útjai nem a mi utaink. Az Isten logikája más, letisztultabb, nemesebb. Pálnak sokszor megadatott, hogy békességben megértse ezt az isteni logikát. Pál nem sajnálkozott és szomorkodott erőtlenségei, gyengeségei miatt, hanem örömmel ragyogtatta fel Ura, Krisztus erejét helyette.

Ima: Hatalmas Urunk! Olyan sokat meg kell még tanuljunk, fel kell még fogjunk. Bárcsak ne lennénk telhetetlenek, és bárcsak a szeretet forrását Benned találunk meg! Nyugtasd meg a mi szívünket is, ahogy azt Pál apostollal tetted. Ámen.

23
SZOMBAT•
VIKTÓRIA,
NIKÉ

Jer 29; 2Kor 13

„*Végül, testvéreim, örüljétek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok el az intést, jussatok egyetértésre, éljétek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz.*” (2Kor 13, 11)

Örüljünk! Örüljünk! Többször emlékeztet minket Isten erre. De mit jelent örülni? Már sajnós erről is eltorzult a képünk. Csalóka helyeken keressük az örömet. Tiltott, veszélyes izgalomban, kábultságban, testünk, hasunk, szemünk túlzott kényeztetésében. Az Úrnál van a tiszta öröm, Isten dicséretében, jelenlétében tudja az ember igazán megtapasztalni a boldogságot. Ne tévelyegjünk, hanem menjünk az öröm forrásához!

Ima: Élő vízfórással, kiapasztathatlan kút vagy Te Urunk! Ne vond meg magad tőlünk, ne rejtsd el orcádat előlünk! Rejts el minket szárnyaid alá, és ajándékozz meg igaz boldogsággal! Ámen.

- 24
ADVENT
4.
VASÁRNAPJA•
ÁDÁM,
ÉVA
- Jer 30; Jn 1,1–13
- „*A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.*” (Jn 1, 5.9)
- A világosság a sötétségben talál ránk, a sötétség részeként. A sötétség eltakar bennünket úgy, hogy elnyelje a világosság forrását. Az Ige mégis megtörte a sötétség hatalmát, és fehér ruhával ajándékoz meg bennünket. Olyan ruhát ad ránk, amely tovább tudja adni az Ő fényét, amely világítani képes a sötétségben, és amelyhez már nem tapad a sötétség ereje.
- Ima:** Szabadító Urunk, Jézus Krisztus! Te vagy a mi fényünk, te vagy minden reménységünk. Előtted azt se tudtuk, hogy a sötétség része vagyunk, most már csakis hozzád akarunk tartozni! Ámen.
- 25
HÉTFŐ•
KARÁCSONY
1. NAPJA•
EUGÉNIA
- Jer 31; Jn 1,14–18
- „*Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.*” (Jn 1, 18)
- Jézus Krisztus az egyszülött Isten, Jézus a kijelentés forrása, Jézusban a Mindenható megközelíthető, megérintható, látható. A Szentírás az írott Ige, amely bizonyosságot tesz a testet öltött Igéről. Jézus Krisztus a hitünk minimuma és maximuma. Nem kell nekünk se több, se kevesebb. Ne engedjük magunk elbizonytalanítani azoktól, akik másképp mondják!
- Ima:** Hatalmas Urunk, győzedelmes Királyunk! Áldunk Téged, aki megszületél, közöttünk gyarapodtál, sorsunkban teljesen osztoztál, megváltásunkért, életünkért, jövőnkért. Dicsérünk téged a mennyei sokasággal és az egész teremtettséggel. Ámen.
- 26
KEDD•
KARÁCSONY
2. NAPJA•
ISTVÁN
- Jer 32; Jn 1,19–34
- „*Én láttam, és bizonyosságot tettem arról, hogy ő az Isten Fia.*” (Jn 1, 34)
- Keresztelő János csak egy volt. Erőteljesen, határozottan, az életét se sajnálva tett bizonyosságot az eljövendőről. Nem ugyanazt kell tennünk mint ő, viszont mindnyájan bizonyosságtételre vagyunk elhívva. A bennünk lévő hit, bizonyosság, remény nem éri el célját, ha elrejtjük. Milyen bizonyosságtételt bízott rád az Isten? Készen vagy a küldetésre?
- Ima:** Kegyelmes Uram, sokszor képtelennek, alkalmatlannak érzem magam arra, amit kérsz tőlem. Adj nékem erőt, hogy mint oly sok más alkalmatlan szolgád, én is be tudjam tölteni általad kapott küldetésem ezen a földön. Ámen.
- 27
SZERDA•
JÁNOS
- Jer 33; Jn 1,35–51
- „*Származhat-e valami jó Názáretből? – kérdezte tőle Nátánaél. Fülöp így válaszolt: Jöjj, és lásd meg!*” (Jn 1, 46)
- Van-e mit/kit mutassunk, és hívjuk-e az embereket? Van-e bátorságunk Jézusról beszélni a kételkedő ismerőseinknek, azoknak, akik meg vannak győződve, hogy a hitünk csak a nyomorúságunk megkönnyítésére alkalmas mese? Ha van, és hívjuk is őket, akkor hova vezetjük őket? Hol lehet ma találkozni Jézussal? Az istentiszteleten? Kis csoportokban? Református egyházon belül vagy máshol? Tegyük azért mindnyájan, hogy erre tudjunk válaszolni és ha valahol eltévedt a közösségünk, akkor dolgozzunk érte, nem ellene.
- Ima:** Irgalmas Uram! Kérlek adj nékem lelki otthont. Kérlek tekints református gyülekezetemre és elevenítsd meg gyülekezetemet. Támassz nekünk jó szolgákat, akik teljes erejükkel téged szolgálnak. Tisztíts meg minket minden szennytől, hogy gyarapodjunk és növekedjünk a Te dicsőségedre. Ámen.
- 28
CSÜTÖRTÖK•
KAMILLA,
APOR
- Jer 34; Jn 2,1–12
- „*Meghívták Jézust és tanítványait is a menyegzőre.*” (Jn 2, 2)
- Helye van ma is Jézusnak és tanítványainak a mulatozás helyén, és ünneplés közepette? Mennyi szokás, elvárás él bennünk, ahová nem szívesen hívjuk meg Jézust, mert tudjuk, hogy nem illik, nem oda való? Mennyire van ez rendjén? Mennyire van rendjén, hogy a mindenség Urát korlátozni szeretnénk? Jézus lett ósdi vagy nekünk kéne változni?

Ima: Tégy Uram engem áldássá! Tégy engem Országod szolgálójává! Tégy engem olyaná, aki nem rejtőzik tőled, aki nem zár ki téged, aki nem dönt ellened, aki veled van, mindig veled! Ámen.

29
PÉNTEK•
TAMÁS,
TAMARA

Jer 35; Jn 2,13–25

„A templomban találta a marhák, juhok és galambok árusait meg az ott ülő pénzváltókat. Kötélből korbácsot csinált, és kiűzte mindet a templomból a marhákkal és a juhokkal együtt.” (Jn 2, 14-15a)

A történet egyszerre szól a templomról, mint az Istennek szentelt épületről és a templomról, mint az Istennek szentelt emberi testről. A tanítványok megértik a tisztítás és az indulatosság szükségességét. A többiek Jézusnak az ilyen viselkedése nagyon felháborította. Amikor Isten munkálkodik, könnyű megkülönböztetni a tanítványokat a többiektől. Tegyük mindenkit tanítvánnyá és minden felháborodás meg fog szünni.

Ima: Tisztítsd meg szent helyeinket, Urunk, és tisztítsd meg életünket! Magunktól nem megy. Törekszünk, de nem érünk célba. Amikor Te munkálkods, olyan könnyűnek néz ki a változás. Végezd el bennünk is munkádat! Ámen!

30
SZOMBAT•
DÁVID,
ZORÁD

Jer 36; Jn 3,1–21

„Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.” (Jn 3, 17-18)

Aki hisz a Fiúban, aki hűséges a Fiúhoz, aki teljes bizalommal van a Fiú iránt. - Ennyi az elvárás, semmi több. A hit ismeret, meggyőződés és cselekedet. A Fiúba vetett hit elegendő az üdvözüléshez, az örök élethez, az örök boldogsághoz. Még ebben sem vagyunk magunkra hagyva, hanem velünk van a Vigasztaló, a Pártfogó, hogy segítsen utunkon. Ennyire nem akarja az Isten, hogy ítélet alá kerüljünk.

Ima: Kegyelmes Istenem, hinni taníts, bízni és hűségesnek lenni! Vezess utamon mindvégig, és fogd kezem! Erősíts meg, tégy szilárdá, hogy az egy biztos alapról semmi le ne tántorítson! Ámen.

31
VASÁRNAP•
ÓÉV•
SZILVESZTER

Jer 37; Jn 3,22–36

„János így válaszolt: Semmit sem kaphat az ember, ha nem a mennyből adatott meg neki.” (Jn 3, 27)

Adjunk hálát mindazért, amit jónak látott az Úr, hogy megajándékozzon vele minket ebben az évben! Adjunk hálát a fájdalomért is, a veszteségért is, és kérjük Istent, hogy adjon nekünk békességet, és minden „miért”-re Ő adjon választ. Adjunk hálát az egészségért, az életért, a szeretteinkért. Adjunk hálát azokért, akik növekednek, amíg mi kisebbedünk. Bízunk a mi mennyei Atyánkban, hogy mindent jól és bölcsen igazgat!

Ima: Szóljon a szívünkben a hála Hozzád kegyelmes Istenünk! Buzdíts minket hálaadásra és vedd el tőlünk a szomorúságot és mindazt, ami nyomaszt minket! Ámen.

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. december 24-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

ÚJVIDÉK

„Az emberek voltak a legfontosabbak a számára”

Béres Károly mellszobrának felavatása

Írta:

Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Hármas, ünnepélyes megemlékezés, valamint a reformáció emléknapjának és a szépkorúak hónapjának jegyében avattuk fel Béres Károlynak, az Ökumenikus Szeretetszolgálat (ÖSZSZ), újabb nevén Ökumenikus Segélyszervezet (ÖSSZ) néhai alapítóigazgatójának mellszobrát október 30-án, székházuk kiskertjében Újvidéken, a Darányi-telepen, Szilágyi László szobrászművész alkotását. „Mindhárom évforduló jelentős” – emelte ki köszöntőjében Anna Brtka Valent igazgató. Február 19-én volt 30 éve, hogy létrejött az országban az első ökumenikus humanitárius segélyszervezet. Béres Károly az idén lett volna 70 éves, s aki 15 éve (2008. május 1-én) adta vissza lelkét Teremtőjének. Emlékezete, tevékenysége tovább él az általa meghatározott célkitűzésekben, amelyekre épülnek, az újabb kihívások – s azok enyhítését szorgalmazó – megoldási lehetőségek, jobbra külföldi donátorok támogatta programok.

Béres Károly mellszobra az alapítóegyházak, a gyülekezetek, a szobrászművész hozzájárulásával valósult meg. Az ÖSSZ ezzel, az utókornak is jelzés értékű, maradandó emlékekkel fejezi ki tiszteletét az életműve előtt. Az ünnepségen az egyházak vezető méltóságai, képviselői, Béres Károly családtagjai, az ÖSSZ munkatársai, voluntőrei mellett szép számban jelen voltak tisztelői, a segélyezettek, a projektumok részesei, jóbarátai is. A legtöbben Béres Károly emberiségét méltatták. A nagybetűs Emberét, aki mindenkit meghallgatott, s, ha tudott segített is. Sokszor már a szavai is megnyugtatóan hatottak. Szavajárása volt: „Kétszer ad, aki gyorsan ad”.

Az első harminc év felcímű, Jótékonyág két évszázad törésvonalán (sz. f.) című, sorrendben a 3. programkatalógusról szólva az igazgató kiemelte, így is láthatóvá tették azokat a programokat, amelyek folytatják a megkezdetteket, és azokat is, amelyekkel bővült a tevékenységük az elmúlt három évtized során. Az első katalógus a 20. évfordulóra, a második a 25-re, a harmadik idén, a negyediket a 35. évfordulóra tervezik megjelentetni.

Az ÖSSZ minden évben megemlékezik a reformáció emléknapjáról, idén ezt a mellszobor-avatási ünnepség

keretében tette. Rövid történelmi összefoglalójában Ondrej Marčok, a Közgyűlés elnöke szólt a korról, ami szükségképpen kiváltotta az egyház reformációjának kezdetét 1517. október 31-én, amikor Luther Márton kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Hitvallásának máig ható, jövőbe mutató üzenete van: „*Ecclesia semper reformanda est*” – *Az egyháznak újra és újra meg kell újulnia.* Ebben az értelemben a reformáció napjaink lehetősége is az egyház folyamatos megújulására, megerősödésére. Mindannak ellenére, vagy éppen azért, ami az értékét veszteni látszó, keresztyénségünket fenyegető, háborúk terhelte világunkban történik.

A megemlékező ünnepség fénypontja, Béres Károly mellszobrának leleplezése előtt életútja méltatásából többek között elhangzott: „*Diplomázott elektromérnökként Újvidéken a Neimar Tervezőiroda koordinátora, és ezzel párhuzamosan a Budapesti Református Teológiai Akadémián folytatja tanulmányait. Időnként istentiszteletet tart Tiszakálmánfalván, Kátyon, Újvidéken és Piroson. Hodosy Imre püspök 1993-ban nevezte ki a Maradéki Református Egyházközség lelkipásztorává. A nemeslelkű, szolgálatkész, odaadó helybelieknek és az adományozóknak köszönhetően újjáépítették a leégett parókiát és az imaházat Maradékon. Lelkipásztori szolgálatáért megkapta a Mocsáry Lajos Alapítvány díját. A kezdetektől, 1993-tól (2008-ig) az ÖSZSZ alapítóigazgatója. A legtöbben így is ismerik. Az ÖSZSZ első 15 évében számos programot valósított meg, és a legnagyobb nemkormányzati szervezet lett Vajdaságban. Valamennyien, akik vele együtt dolgozhattunk, tudjuk, hogy kezdeményezése, entuziazmusa, lelkesedése, serkentése nélkül nem jöhetett volna létre a mai ÖSSZ.*

Béres Károly egyik legnagyobbika volt az egyházak közötti értékek, a nemzetek, az etnikumok közötti tolerancia, az egyenrangú ökumenikus párbeszéd, az egymásközi együttműködés szorgalmazásának – nemzeti, vallási, politikai, vagy bármely más megkülönböztetés, származás, szociális státusz nélkül. Az egyházzal együtt, minden téren, az egymáshoz vezető hidak építését kezdeményezte

Fényképezte: Stanyó Gábor

keresztyén szellemben. Az ÖSSZ székházának udvari épületében működő Szociális-diakóniai Központ –, ahol az ünnepség is van – a nevét viseli”.

A 127. zsolnárt idézte Harangozó László püspök Béres Károly szolgálatáról szólva: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az örök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradtsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget”. „Károly testvérünk, jelképesen szólva, egyaránt építette a házat, a várost, Isten lelki országát. – Mások építésére téve így az életét. Hisszük tartós lesz munkájának gyümölcse”.

Harangozó püspök megosztotta legációjának, első szolgálatának élményét Maradékon, 1996-ban, s azt is, hogyan „oldotta” Béres lelkész az ifjú legátus izgulását igehirdetése előtt. Méltatása végén hangsúlyozta: „Az emberek voltak a legfontosabbak a számára. Mindig, mindenkire volt ideje. Hitt abban, amit tett. Egyszerűségében volt nagy. Fontosnak tartotta a fiatalok – a jövő nemzedékének – keresztyén,

diakóniai edukációját. Hálát adunk Istennek, hogy adta Őt nekünk!” A XC. zsolnárt idézve, Urunk segedelmét kérte további közös szolgálatunkra: „Minden dolgunkat bírdad, forgassad, / Kezeink munkáját igazgassad!”

A vezető, a menedzser alázattal végzett szolgálatát emelte ki Bú Anna, alapító tag, az ÖSSZ/ÖSSZ egykori programkoordinátora. Béres Károly a tevékenységével, az életvitelével az egyházak közötti ökumenikus autonómiát, az ilyen alapokra helyezett együttműködést szorgalmazta. „Nem lennénk itt, ha Ő nem lett volna. Nehéz lesz követni az Ő példáját” – mondta Anna asszony befejezésül. A munkatársak közül néhányan szintén megosztották gondolataikat első igazgatójukról. Alkalmi műsorukkal pedig a szépkorúakat köszöntötték.

Béres Károly mellszobrát az alapítóegyházak lelkipásztorai, képviselői, az igazgató és a szobrászművész avatta fel. A felemelő pillanatokat az újvidéki, darányi-telepi Petőfi Sándor Magyar Művelődési Központ kórusa tette még ünnepélyesebbé.

GYERMEKMISSZIÓ

Örvendj, világ!

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

“Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!”

Ézsaiás 9,5

Október végén kaptuk kézhez az idei kidolgozott karácsonyi történetet, amelyet a Gyermekmisszió munkatársai dolgoztak ki. Idén ebből az ézsaiási próféciából indul a karácsonyi történet, amely nemcsak magyarul, nemcsak nálunk hangzik el, hanem a világ több pontján is ezzel a történettel foglalkoznak. Több százezer gyermek hallhatja ezáltal az Örömhírt. Hálásak vagyunk, amiért már harmadik éve bekapcsolódhatunk e határokon és nemzeteken átívelő programba.

Őszintén, be kell valljam, kicsit meglepődtem a címen: Örvendj, világ – és most is tanulnom kell ezt az érzést: örülni! A karácsony szó hallatán nagyon sok érzés tölt el bennünket: szeretet, együtt a család, finom illatok, ajándékok. Csupa jó, szép és kedves dolog. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, vajon az öröm szó, benne van-e ezekben az érzésekben?

Legtöbbünknek megvan a napi rutinja, a napi feladatköre, amit nap-nap után kötelességünk elvégezni. Munkahely, iskola, gyermeknevelés, látogatások, házimunka, kerti és határban történő munkálatok. A legtöbb dolog nem várhat, és olyan világban élünk, ahol mi, emberek sem könnyítjük meg egymásnak az egymás mellettélést és az előrehaladást. Kevés az az ember, aki a saját dolgán, problémáján túl lát, és valóban érdeklődik, hogy van a másik. Segíteni szeretne, és javára lenni a környezetének.

Karácsonykor kicsit tudatosan lassítunk, kiveszünk pár nap szabadságot, hogy a családdal együtt legyünk, beszéljünk.

Az öröm ritka érzéssé vált, amit az utóbbi időben tapasztalunk. Tudatosan kellene úgy élnünk, hogy meglássuk a jó dolgokat az életünkben, azokat a dolgokat, embereket, akikért hálásak tudunk lenni. Örüljünk a napoknak, perceknek, amit a szereteteinkkel együtt tudunk tölteni!

Örvendjünk az ézsaiási ígéretnek, amivel a beszámoló kezdődik, hogy Isten nem mondott le rólunk! Isten gyermekét, az Ő Fiát küldi el karácsonykor, aki nemcsak szeretetet, békességet, hanem örömet is hozott ennek a világnak! Örömet szeretne adni a te életednek is. Öröm, öröm, öröm – barátkozzunk meg ezzel a szóval és legyünk hálásak az élet minden kis rezdüléséért! A karácsonyi csodáért: az erős és hatalmas Isten lehajolt hozzánk, gyenge, törékeny emberekhez. Engedd, hogy az Úr Jézus ne csak kopogtasson az ajtódon, hanem be is lépjen és részese legyen a mindennapjaidnak! Az angyalok is örömeikkel közeledtek a pásztorokhoz, és a pásztorok is örömmel indultak el megkeresni a kisdéd Jézust. Vajon ez az öröm, ez a tűz megvan a mai emberekben is, akik karácsonyt ünneplünk? Örvendj, világ! Örvendj te is!

Áldott, békés, szeretetben és örömben gazdag karácsonyi ünnepeket kívánok!

SZABADKA

ÚJBOR

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

Szabadkai gyülekezetünkben, püspökünk, ft. Harangozó László, folyó év november 5-én, az istentisztelet keretén belül foglalta össze az újbort jelentőségét. Ugyanakkor párhuzamot vont a Reformáció ünnepünkhöz fűződő eseményekről is. Majd úrvacsora következett, melyen ilyenkor általában újbort kerül kiosztásra azoknak, akik kellőképpen felkészültek annak felvételére.

„Újbort nem töltenek régi tömlőbe, mert a tömlő szétreped: a bor kiömlik, a tömlő is tönk्रे megy: hanem újbort új tömlőbe töltenek és akkor mindkettő megmarad.” (Ef.levél 4,22-32 Mt.ev. 9,17.)

Református népünk ősidők óta készíti őshonos borainkat. Ezekről elmondható többek között, hogy vannak, ismerünk: gyümölcsös alkotó elemekkel rendelkező, élénk borokat, melyek zamatosak, kristálytiszták, csípősek, enyhén savasak. Ismerünk olyanokat, amelyeket alma-és körte aroma gazdagít. Karmazsinvörös-színűek, és mezei virágok enyhe árnyalata ékesít. Intenzív illatúak, frissek, érettek, piros cseresznye aromájúak. Fűszeres utóízükben ott érződik a kávé és a karamell íz is. A nemes aromák,

a lágyaság és bársonyosság teszi különlegessé ízüket. Harmonikus, gazdag illat világgal és lágy virág aromával rendelkeznek.

Az idei gazdasági év, ami a szőlő termést és a gazdag bortermelést illeti, Urunk kegyelméből, jónak, gazdagnak mondhatók és értékelhetők.

Hálával tartozunk Urunknak a következőképpen: Debrecen, 1774 Dicséret 409 (201) HÁLAADÁS

*Adjunk hálát az Atya Istennek, mennynek és földnek
szent teremtőjének, és embereknek gondviselőjének,
Eltetőjének.*

*Mert Ő mihozzánk Atyai szerelmét Kijelentette drága
szent igéjét, Mellyel táplálja híveinek lelkét, nyújtja
kegyelmét.*

*És Ő megáldja benne reménylőket, Erősít minden
erőteleniséget, Világosítja homályos szívünket, Sötét
elménket.*

*Atya Istennek mind ezekért légyen Dicséret és
nagy dicsőség mennyekben, Fiával s Szentlelkével
egyetemben, Örökké! Amen.*

KÁRPÁT-MEDENCEI IMANAP

Írta: Halász Zsuzsanna

A 2023-as évi Kárpát-medencei Imanapot minden évben december első vasárnapján tartják, szerte a Kárpát-medence református gyülekezeteiben. Ennek anyagát idén a Dunamelléki Református Nőszövetség készítette elő, „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2 Tim 1,14) vezérigé alapján.

Az előkészítő konferencia Lakiteleken volt, ahol a kárpát-medencei nőszövetségi vezetők gyűltek össze. Hálás a szívünk, hogy részesei lehettünk ennek az eseménynek. A lelki épülésen kívül, kirándultunk Budapestre, ahol többek között megtekintettük a felújított Ráday Házat. Balog Zoltán püspök úr áhítata után Veress Sándor főgondnok bemutatta a kisfilmet, amelyben a 2019-es kollégiumi tüzeset utáni állapot, a bontás és az újjáépítés történetét láthattuk, majd bejártuk a megújult épületet. A Ráday Házban kapott helyet a Bibliamúzeum is, amelynek tereiben a teremtéstől a feltámadásig vezet bennünket végig az állandó tárlat, megannyi tárggyal, térképpel, felirattal, stb., ami hozzásegít a Biblia jobb megértéséhez. Kecskemétre is ellátogattunk, ahol a református egyház több intézményt működtet, amelyekben a különböző szintű oktatás fontos szerepet kapott. Lakiteleki szálláshelyünkön a Hungarikum Liget

új épületeit is bejártuk, amelyek a magyarság csúcsteljesítményeit mutatják be. Este lehetőség volt a Bibliaházban kézzel lemásolni a Szentírás egy – éppen soron következő mondatát, amit aztán egy könyvjelző formájában meg is kaptunk. Vasárnap úrvacsorás istentiszteleten vettünk részt a lakiteleki református templomban.

Az imanapi füzetben az ismeretadás mellett a liturgiai részben énekek, igei gondolatok és imádságok vannak, amiket majd a gyülekezetekben olvasnak fel. Csatlakozzunk mi is ehhez az alkalomhoz, ha nem is pont december első vasárnapján, bármely másikon! Az imanapi anyagok letölthetők a reformatus.hu honlapról, ha a keresőbe beírjuk a következőt: Kárpát-medencei Imanap 2023.

ORSZÁGOS EGYHÁZ

Kárpátalján jártunk

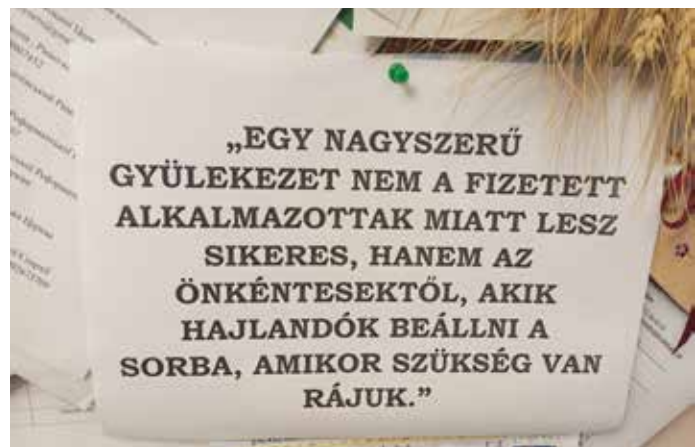
Írta: Halász Dániel
lelkipásztor

Ez év november 8-án reggel, Harangozó László püspök úrral útnak indultunk a nálunk gyűjtött adományokkal Kárpátaljára, a Magyarországi Református Szeretetszolgálattól kapott adománylevéllel, hiszen Ukrajnába csak azok a szervezetek vihetnek be segélyszállítmányt, akiknek van engedélyük erre az Ukrán Államtól. Az volt a tervünk, hogy odaérünk a mezővári gyülekezet este hatórai, hétköznapi istentiszteletére, ahol Harangozó László püspök úr szolgált volna. Azért mondom, hogy „volna”, mert Magyarországon az autópályán, egy hirtelen fékezés következtében, a mögöttünk lévő mikrobusz nekünk jött, és rátolt az előttünk álló autóra. Hála Istennek, senki sem sérült meg, és biztosan le tudtunk állni a leállósávba, ráadásul az autó is teljesen működőképes maradt. Amíg a rendőröket vártuk –, mivel a határok miatt szükségünk volt rendőrségi papírra, amivel a törött autót is át tudtuk vinni –, az az íge jutott eszembe, amit az Apostolok Cselekedeteiben olvasunk. „Amikor Míszia felé mentek, Bitiniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket.” (Apcsel 16,7) Pál apostolnak is volt egy elképzelése, hogy hova és mikor megy, de van amikor Isten közbeszól.

Pál apostolénak Macedóniába, azaz Európába kellett átjönniük, mivel az egyezkedés, a rendőrségre való várakozás és ügyintézés miatt, mi pedig több mint két órát vesztettünk. Nemhogy a Beregszászba szánt személyes adományokat nem tudtuk átadni útközben, hanem még a tervezett istentiszteletre sem érkeztünk időben. Tizenöt perc késéssel érkeztünk. Biztos vagyok benne, hogy okkal, hiszen nemcsak a határon kellett átjutnunk, hanem Beregszász és Mezővári között egy katonai-ellenőrző-ponton is, ahol megint csak hálát tudtunk adni, hogy mindenhol simán átjutottunk, és arra gondoltam, hogy Isten rendezte ezt így, hogy mindenütt olyan emberek legyenek, akik nem problémáznak.

Amikor püspök urat felkérték a szolgálatra, mintha mindezt előre látta volna, annyit mondott, hogy a biztonság kedvéért a helyi lelkipásztor is készüljön. Mikor megérkeztünk, Menyhárt István lelkipásztor, a Prédikátorok könyvéből hirdette az Isten Igéjét, miszerint mindennek rendelt ideje van. Röviden összefoglalva: rendelt ideje van a rossznak és a jónak is, a szeretem és nem szeretem napoknak is.

Rendelt ideje van a háborúnak, a békétlenségnek, az ölésnek, sőt az öleléstől való tartózkodásnak, mivel sok szétszakadt család van, ahol az anya a gyerekekkel van otthon, a férjek/apák pedig jobb esetben Magyarországon, vagy valahol messzebb vannak, és a család csak időnként tudja meglátogatni őket. Sok férfi várja a háború befejezését, hogy visszatérhessen szülőföldjére, anélkül, hogy háborúba vinnék. Belegondoltam abba, hogy mi itt délvidéken sokszor mennyit panaszkodunk, hogy milyen nehéz. Pedig nálunk jelenleg nincs háború, nem kell félnünk attól, hogy a férjeket/apákat elviszik katonának, ebből kifolyólag nem jellemzőek a tömegével szétszakított családok sem. Közel sincs olyan rossz gazdasági helyzet, mint ott, és még sorolhatnám, hogy nálunk mi minden jobb, mint Kárpátalján. Az jutott eszembe, hogy van miért hálát adni, még akkor is, ha a panaszkodás jut előbb az eszünkbe.

Az istentisztelet végén felszólalt Harangozó László püspök úr, idézve Jakab apostol levelének első részének 12-ik versét: *„Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.”* Ezzel is biztatva az ott élő testvéreket. Valamint felszólalt Zán Fábián Sándor, a Kárpátaljai Református Egyház püspöke, a gyülekezet társlelkésze is, megköszönve a folyamatos támogatást. Az istentisztelet végén személyesen osztottuk ki a Szerbiai Református Keresztyén Egyház gyülekezeti adományának egy részét, az előre elkészített élelmiszer-csomagokat. Minden csomag tartalmazott 1 kiló lisztet, cukrot, sőt, valamint 1 liter étolajat, illetve tésztát vagy rizst, és egy-egy konzervet és zacskós levest. Mindenki nagyon szépen megköszönte, és hálát mondott érte. Ukrajnában az idősek nyugdíja sokszor nem éri el az 50 eurót sem havonta, az árak pedig mindenben hasonlóak mint nálunk.

Ezután a Menyhárt lelkész család vacsorával látott vendégül bennünket, ahol részt vett Zán Fábián Sándor püspök úr a családjával, amely idő alatt többek között az együttműködési lehetőségekről is beszélgettünk, amire korlátozott lehetőségeink vannak, tekintettel arra, hogy két határ is elválaszt bennünket, de ugyanakkor nem lehetetlen.

Másnap, mielőtt hazaindultunk a gyülekezetek által gyűjtött több mint 1500 euró pénzadományt is átadtuk, majd meglátogattuk Mezőváriban a különböző református intézményeket mint a néhány éve felépült és működő Mezővári Református Tündérváros óvodájukat, ahol a sok elmenekült család miatt csökkent létszámmal vannak. Azután átsétáltunk a felújított Egy Ház a Nemzetért Központba, ahol a délvidéken is ismert Kovács- házaspár fogadott bennünket. A Kovács-családban négy gyermek van, és mindannyian zeneileg képzettek, és nálunk, délvidéken is több helyszínen léptek már fel az elmúlt években. A művelődési ház mögött található a Református Önkéntes Tűzoltó Egyesület, ahol két régi tűzoltóautó is található, amelyek közül mindkettő működőképes, és 2019-es megalakulásuk óta 87 bevetésük volt. Ezután az idő hiányában a Immanuel cigány óvodát már nem látogattuk meg, hanem Beregszász felé, a faluból kimenve található Nefelejcs központba tértünk be, a fogyatékkal élő fiatalok rehabilitációs központjába, majd hazafelé megálltunk Beregszászban, a Református Egyház püspöki hivatalánál, ahol a püspök úr egy rövid történelmi beszámolót tartott. A tervezettnél jóval később elindultunk haza, és hála Istennek épségben és egészségben hazaérkeztünk, gazdagodva hitünkben és tapasztalatunkban.

Ezúton is szeretnénk megköszönni minden jó szívű adakozónak az adományát.

EZEN A NAPON

Írta: Martinek Imre

November 3-a

Ezen a napon hunyt el 1884-ben Budapesten dr. nagylónyai és vásárosnaményi gróf Lónyay Menyhért a Lónyay családból való magyar arisztokrata politikus, publicista, a Magyar Királyság 4. miniszterelnöke (1871. november 14-e és 1872. december 4-e között).

1822. január 6-án született a mai Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye területén keresendő Nagylónya községben. A Budán megkezdett tanulmányait a pesti egyetemen fejezte be. Ezt követően beutazta Magyarországot és Erdély nagy részét, illetve nagyobb utazásokat tett külföldön, ahol közgazdasági szakismereteket szerzett. A gazdaságban és a megyei életben talált foglalkozást, és a közpályára készült. Bereg vármegye két ízben is országgyűlési követévé választotta. Lévén 1849-ben Szemere Bertalan kormányának pénzügyi államtitkára volt, a világosi fegyverletétel után ő is külföldre menekült. Szülőházába, vagyis Magyarországra - a királyi kegyelmében részesülve, csak évek múltán (1850-ben) térhetett vissza. Meghatározó szerepe volt az ország pénz- és hitelintézeteinek létrehozásában (1870. május 21-e és 1871. november 14-e között a gróf úr az Osztrák – Magyar Monarchia pénzügyminisztere volt), továbbá számos vidéki egyesület, takarékpénztár, iparegylet és közhasznú vállalat pedig egyenesen neki köszönheti létrejöttét. Kiváló szerepe volt továbbá a protestáns egyház ügyeinek vezetése és érdekeinek megóvása között. E buzgalmaért tisztelő hitsorsosai 1860-ban a Békés-Bánati Református Egyházmegye gondnokává választották. (Külső hivatkozás: Wikipédia)

Lónyay Menyhért a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoki, továbbá a Magyar Tudományos Akadémia elnöki tisztségét 1871-től az 1884-ben bekövetkezett haláláig töltötte be.

<https://www.youtube.com/watch?v=W11r1w2OGwE>

November 19-e

Kereken száz évvel ezelőtt (1923. november 19-én) mutatták be Budapesten a Pesti Vigadóban Kodály Zoltán Psalmus Hungaricus (magyarul: Magyar zsoltár) című művét.

A neves alkalom Pest, Buda és Óbuda egyesítésének 50. évfordulója volt. A Kodály-mű szövegét Kecskeméti Vég(h) Mihály Könyörgés hamis atyafiak ellen. Vigasztalódás Istenben című, 1561 és 1567 között készült zsoltárfordítása képezi, amely a zsoltárok könyvében szereplő 55. zsoltár (a héber számozásban az 54.) szabad fordítása.

„A mű egyszerre reflektál a Dávid korabeli eseményekre, a Kecskeméti Vég(h) Mihály* idejében zajló háborúkra, illetve az első világháború elvesztésére és a trianoni békeszerződésre.”

(Külső hivatkozás: Wikipédia)

Országjáró barangolásaink során több ponton is volt szerencsénk találkozni e mestermű fizikai formátumú méltatásával. Egyik ilyen kiemelkedő helyszín Kecskemét városa, ahol a Kossuth-téren Kodály születésének 125. évfordulója alkalmából (2007-ben) avatták fel a Psalmus Hungaricus című alkotást.

A mű kottájának és szövegének egy-egy részletét 2014 óta a budapesti M4-es metró Kálvin téri állomásán található hatalmas mozaikborítások is bemutatják.

***Kecskeméti Vég(h) Mihály** – XVI. századi (1567 után hunyt el) protestáns magyar énekszerző volt. Napjainkban Kecskeméten, a Széchenyivárosban egy tér viseli nevét (a térség neve a XX. század első felében belső Széchenyi utca volt), az egyik ház homlokzatán pedig egy emléktábla található. Fennen hirdetve az utókornak, miszerint pont Vég(h) Mihály főbíró házában kötöttek egyezséget 1564-ben, a katolikusok és a protestánsok a kecskeméti „öreg kőtemplom” használatáról.

<https://www.youtube.com/watch?v=tGYwBzbnkBk>

November 20-a

Ezen a napon hunyt el 1924-ben Hódmezővásárhelyen Szeremlei Sámuel (eredetileg: Szeremlei Császár Sámuel) református lelkész, történelmi és egyházi író, utazó.

1837. szeptember 4-én született a mai Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyében található Gelej községben. Tanulmányait Miskolcon és Debrecenben végezte, főbb szolgálati helyszínei pedig – Hódmezővásárhely mellett – Makó és Biharbócsa voltak. Tevékenyen részt vett a magyarországi protestáns egyház alapításában, 1879-től 1889-ig főjegyzője a békéscsaba egyházmegyének, melynek tanácsbírája is. Az MTA 1908-ban levelező tagjává választotta. (Külső hivatkozás: Wikipédia)

„Szeremlei 1870-től egyhuzamban 54 éven át tevékenykedett Vásárhelyen” (Külső hivatkozás: reformacio.mnl.gov.hu) Egyházi tevékenysége mellett jelentős szerepet töltött be Hódmezővásárhely-város kulturális életében is.

(Hódmezővásárhely – 2023. április 15.)

Mindeközben a Dugonics Társaság egyik alapító tagja is volt - „Szeged legrégebbi civil szervezetét, a Dugonics Andrásról elnevezett Dugonics Társaságot 1892-ben alapították a város szellemi életének kiválóságai. A kommunista hatalom 1952-ben beszüntette, majd 1991-ben újjáalakították lelkes lokálpatrióták.” (Külső hivatkozás: Wikipédia)

GONDOLATÉBRESZTŐ

Karácsonyi lelki éhség – az ünnepek spiritualitása

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Így karácsony tájékán, a legelvilágiasodottabb ünnepünkhöz közeledve különös jelentőséget kap az, hogy ki tudjuk-e emelni, fel tudjuk-e növelni az ünnepet az őt megillető, a mindennapoktól megkülönböztető helyre, és ami talán még fontosabb, megjelenik-e az ünnepben az a lelki igény és lelki többlet, ami spirituális magasságba emelné a karácsonyunkat, akár a gyülekezetben ünnepelünk, akár otthon. Persze az ünnep közösségben megélt formája mindig lelki többletet is ad, ahogyan Móricz megfogalmazta: Szép az, ha „az emberi lelkek összefonódnak, egységbe tömörülnek, együtt emelik szemüket az égbe, és egy ütemben dobban a szívük a magasság felé. Mert hisz ennek a kis emberi életnek, amelybe belepottyantunk, az ad mélyebb értelmet s értéket; ha legalább vágyni, érezni s ihletni bírjuk a Létezés kozmikusságát”.

Az idézet kulcsa a „Létezés kozmikussága”. Az ünnep akkor ad spirituális többletet, ha képesek vagyunk kilépni a való idő és tér kereteiből. Ha – ahogyan Szászné Lázár Eszter Csenge a Lelki éhség című könyv egyik fejezetében fogalmaz – képesek vagyunk Istennek szentelt időbe és térbe lépni, ahol meg tudjuk tapasztalni Isten közelségét. Ahol újra át tudjuk élni azokat a történeteket, tapasztalatokat, amik évezredekkel ezelőtti tapasztalatok, élmények voltak. Így karácsonykor újra tudjuk élni a Fiúisten megszületését, minden adventben várjuk és minden karácsonykor befogadjuk őt a szívünkbe. De ez a történet, mint ahogyan a többi is, nem egy önmagáért való cselekmény. Az emberi lélekre akar hatni, változást akar elérni bennünk. Változást a saját magunk értékelésében, saját magunkhoz való viszonyban és cselekedeteinkben, de az embertársainkkal való kapcsolatokban is.

Az ünnepeknek van még egy rendkívül markáns jellemzője: az ismétlődés. A ciklikusság nagyon könnyen vezet megszokáshoz, fásultsághoz, unalomhoz, mindez pedig azt eredményezi,

hogy az ünnep elveszíti azt a lelki töltetet, azt a spirituális magasságot, amiért létrejött. Már nem Istennek szentelt idő és tér, hanem a magunk képére átszabott cselekménysor lesz belőle. Ezt Pilinszky János a következőképpen fogalmazta meg: „Amikor kihagy az ünnepből a megemelő többlet, ebben valami mélyebb és alapvetőbb baj árulja el magát. Egész hitünket, annak mélységét, forrását kell megvizsgálnunk. Harcba kell szállnunk azért, ami elveszett, hogy a járulékos elemek nyomasztó romhalmaza alól ismét kiszabadítsuk a lényegét: emberi időnk isteni jelentését. De ehhez ismét egész hit kell, s nem csak az adott egy-két nap, hanem az egész esztendő erőfeszítése”.

Számomra ez a Pilinszky-idézet két kulcsfontosságú üzenetet hordoz. Az egyik a hitünk felülvizsgálata, a másik pedig az erőfeszítés. Az önvizsgálat, a saját hitem boncolgatása, az eredmény kiértékelése és az eddigi cselekedeteim, gondolataim, életmódom, hitem revíziója vezethet el bennünket abba a szakrális időbe és térbe, ahol megérezhetjük Isten közelségét. A másik szó az erőfeszítés. Ráfordított idő, önmagunkkal is felvállalt konfliktus, a változás érdekében tett erős megfontolás nélkül nem érhetjük el a célunkat. Ahogyan Pilinszky írja: „Nem érthetjük meg „emberi időnk isteni jelentését”. „Emberi időnk isteni jelentése” – ennek megértésében, megélésben állna életünk értelme.

Kívánom mindannyiunknak ebben az adventi időszakban, ezen a karácsonyon, legyen bennünk igyekezet, erőfeszítés az önvizsgálatra, lelki fogékonyságunk, Isten közelségének a megtapasztalására, és kellő értelem emberi időnk isteni jelentésének megértésére.

szakata68@gmail.com

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Harangozó László lelkipásztor-püspök, Szabadka

24000 Subotica, Somborski put 6

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna és Simon Angéla

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 665 példányban

Kárpátalján jártunk